

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az Európai Unió hőtechnikai stratégiájáról

[COM(2016) 51 final]

(2017/C 034/25)

Előadó: **Baiba MILTOVIČA**

Felkérés:	Európai Bizottság, 2016.2.16.
Jogalap:	az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke
	[COM(2016) 51 final]
Illetékes szekció:	„Közlekedés, energia, infrastruktúra és információs társadalom” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2016.10.6.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2016.10.19.
Plenáris ülés száma:	520.
A szavazás eredménye: (mellette/ellene/tartózkodott)	229/3/3

1. Következtetések és ajánlások

1.1. A hőtechnikára és annak az uniós polgárok életére gyakorolt közvetlen, mindennapi hatására összpontosító stratégia már régóta esedékes és rendkívül üdvözlendő. A bevált gyakorlat követése, egy következetes szakpolitikai keret kidolgozása és a rendelkezésre álló forrásokból történő támogatása révén számos fejlődési lehetőség kínálkozik Európa egész területén.

1.2. Az átfogó uniós stratégia rendkívül ambiciózus. Ez azt jelenti, hogy az uniós éghajlat-politikai és energiapolitikai célok elérése jelentős mértékben függ a stratégia tagállami szinten történő hatékony és következetes alkalmazásától. Azt sugallja, hogy a hőtechnikai eljárások terén a megújuló energiaforrások szerepének a megerősítése járulna hozzá a legnagyobb mértékben a közép- és hosszú távú célok eléréséhez, és ezt az energiaunió folyamatos programjában el kellene ismerni.

1.3. Az EGSZB ennél fogva azt javasolja, hogy az energiaunióról szóló éves jelentés külön fejezetet tartalmazzon e stratégia előremeneteléről.

1.4. Az EGSZB méltányolja az Európai Bizottságnak a fűtéssel és hűtéssel kapcsolatos adatok meghatározása és összegyűjtése terén tett erőfeszítéseit. Az ilyen adatok létfontosságúak. Az Eurostatnak prioritásként kell kezelnie egy átfogóbb adatgyűjtemény összeállítását, különösen a fűtéshez használt energiával kapcsolatos adatok tekintetében.

1.5. Bármely átfogó stratégia hatékonytételében kritikus fontosságú szerepet játszanak a fogyasztók, és az EGSZB sürgősen egyrészt az átfogó európai energiaügyi párbeszédre irányuló javaslata továbbfejlesztését a tájékozottság jelentős növelése érdekében, másrészt a fogyasztói magatartás megváltoztatására irányuló egyértelmű ösztönzők kialakítását. Az ilyen ösztönzőknek nemcsak pénzügyi jellegűeknek kell lenniük, hanem a stratégiában foglalt intézkedések pozitív társadalmi hatását is hangsúlyozniuk kell, továbbá a kiszolgáltatottakat és az energiaszegényekben élőket kell célozniuk.

1.6. Az EGSZB azt javasolja, hogy sürgősen készítsenek összehasonlító elemzést az állami és magánszektor hatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátású fűtési és hűtési programokat támogató rendszereiről.

1.7. A stratégia végrehajtása érdekében valamennyi tagállamban a várostervezési politikával kapcsolatos – a javasolt stratégiával összhangban álló – új megközelítést kell életbe léptetni regionális és önkormányzati szinten. Az EGSZB kiemeli a Polgármesterek Szövetsége e tekintetben betöltött szerepét.

1.8. A magas szintű uniós energia- és éghajlat-politikai célokat konkrét tagállami hozzájárulásokká kell alakítani, és végrehajtásukról nemzeti tervekben kell gondoskodni, például ötéves, ágazatok szerint meghatározott célkitűzések formájában, melyekhez specifikusan hőtechnikai célokra kifejlesztett mérési módszerek kapcsolódnak.

2. Bevezetés

2.1. A hőtechnikai stratégia nyújtja az első kifejezett uniós értékelést az ágazat egészére nézve. A hőtechnikai szolgáltatások az uniós energiafogyasztás mintegy 50 %-át teszik ki, és még sokáig az energiaigény legnagyobb forrásai maradnak (ennek messze a legnagyobb részét az épületek fűtése képezi). Az, hogy az épületfűtési technológiák hosszú távra szólnak, azt jelenti, hogy e technológiák rendkívül fontos szerepet fognak játszani abban a tekintetben, hogy az EU el tudja érni közép- és hosszú távú éghajlat- és energiapolitikai céljait. Az épületek helyiségeinek a fűtése és a háztartási víz melegítése képezi jelenleg a legnagyobb ágazati energiafogyasztást, és ezek a legproblémásabbak a dekarbonizáció tekintetében. A fűtés jelenleg elsősorban fosszilis tüzelőanyagokból előállított – közvetlenül az épületekbe jutó – energiával valósul meg, helyi szintű biztonsági és kibocsátási problémákat okozva ezzel.

2.2. A civil társadalom valamennyi szegmense érintett. A nagy feldolgozó iparágaknál, ahol a hőenergia fogyasztására széles körben kerül sor, az energiaigény közvetlenül befolyásolja a versenyképességet; a hűtés létfontosságú az élelmiszerfeldolgozási, -elosztási, -kiskereskedelmi és -raktározási lánc legnagyobb részében, míg a háztartások fűtő- és hűtőrendszereinek költsége és hatékonysága mindenkit érint.

2.3. Valamennyi tagállamban egyre több háztartás költi jövedelme jelentős részét energiára, növelve ezzel az energiaszegénység mértékét. Különösen az idősek, a kiszolgáltatott és alacsony jövedelmű csoportok vannak ennek kitéve; az EGSZB ezért már javasolta egy energiaszegénységgel kapcsolatos megfigyelőközpont létrehozását e probléma elemzése és kezelése érdekében⁽¹⁾. A valódi eredmények elérése érdekében egyszerre kell szociális, pénzügyi és műszaki intézkedéseket alkalmazni. A fűtéssel kapcsolatos pontos adatok gyűjtésére fektetett nagyobb hangsúly hozzájárul majd az energiaszegénység elleni törekvések hatékonyságához.

2.4. A fűtéshez és hűtéshez használt energia szállítása nem oldható meg egyszerűen és gazdaságosan. Ez pedig jelentősen helyhez kötött és fragmentált „piacokat” eredményez. Az energiaszükségleteknek a hűtés csak 5 %-át, míg a fűtés 95 %-át teszi ki, és a fűtőenergia-szükséglet jelentősen meghaladja a hűtéshez használt energiaszükséglet mértékét – bár a melegebb éghajlatú tagállamokban a hűtés létfontosságú. A fűtő- és hűtőrendszerekbe való tőkeberuházások jellemzően közép- és hosszú távra szólnak, a technológia fejlődése és az innováció azonban meglehetősen gyors ebben az ágazatban.

2.5. Az EGSZB korábbi véleményeiben⁽²⁾ egyrészt az energiaágazat egészében integrált és következetes szakpolitikai megközelítés kidolgozását, másrészt a civil társadalom határozottabb bevonását – és a szereplőivel folytatott párbeszédet – kérte e problémákkal kapcsolatban. Az energiaunióról szóló csomag keretében ez most hivatalosan is kiemelt szerepet kapott, a hőtechnikai szolgáltatások létfontosságú ágazatként való meghatározása pedig lehetőséget kínál a számos kidolgozás alatt álló éghajlat- és energiapolitikai jogalkotási csomagban a kölcsönös hivatkozásokra és a következetesség elérésére.

3. Az európai bizottsági közlemény tartalmának áttekintése, megjegyzések

3.1. Az európai bizottsági közlemény azt értékeli, hogy az ágazat hogyan tud hozzájárulni az Európai Unió éghajlat- és energiapolitikai stratégiai célkitűzéseiseihez. A közleményt egy szolgálati munkadokumentum kíséri, amely analitikai és tudományos alapot nyújt a fentiekhez. Célja, hogy a fűtést az energiahatékonyság szempontjából kiemelt szakpolitikai területként kezelje, továbbá információkon alapuló vitát és konszenzust ösztönöz e témáról, valamint az energiaszükséglet csökkentése és a dekarbonizáció idevonatkozó kérdéseiről.

⁽¹⁾ HL C 341., 2013.11.21., 21. o.

⁽²⁾ HL C 383., 2015.11.17., 84. o., HL C 198., 2013.7.10., 56. o., HL C 318., 2011.10.29., 155. o., HL C 277., 2009.11.17., 75. o.

3.2. E stratégiai keret négy kritikus fontosságú intézkedési területet határoz meg, amelyek a következők: az épületek termikus hatásfoka; hatékony és fenntartható fűtéstechológiák; az iparból származó fel nem használt energiapotenciál integrálása a hatékonyság növelése mellett; szorosabb szinergia a villamosenergia-szolgáltatási rendszerrel, amelyben fontos szerepet kapnak a hőszivattyúk és más megújulóenergia-rendszerek. A közlemény számos lehetséges intézkedést felvázol, részletes megoldásokat azonban majd az energiaunióról szóló jogszabály-felülvizsgálati csomag részeként fognak javasolni.

3.3. A fő célt az épületek dekarbonizálása jelenti, ami felújítással, hatékonyabb hőtechnikai rendszerekkel, a távfűtés kiterjesztésével és a fosszilis tüzelőanyagokról alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiaforrásokra történő átállással érhető el. A lakóépületek teszik ki Európa épületállományának a legnagyobb részét, ebből az uniós lakóingatlanok 60–70 %-a 1980-ban vagy annál régebben épült, és a lakóingatlanok felelősek a legnagyobb fajlagos energiafogyasztásért (kWh/m²/év). Az alacsony épületfelújítási arányok növelik a fogyasztók pénzügyi terheit. Az uniós háztartások a rendelkezésre álló jövedelmük 6,4 %-át (COM(2014) 520 final) költik lakással kapcsolatos energiafogyasztásra, ennek körülbelül kétharmadát fűtésre, egyharmadát pedig egyéb célokra. Egyre több háztartás számára okoz problémát az energiaköltségek fedezése. A megfizethető fűtés és hűtés elengedhetetlen a háztartási fogyasztók jó életminőségének fenntartásához.

3.4. Mivel nem minden iparág tud átállni az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiafogyasztásra, különösen mivel számos feldolgozó iparágban nagy energiataralmú fosszilis tüzelőanyagokra van szükség, elengedhetetlen az egyes ipari és villamosenergia-termelő létesítmények által melléktermékként előállított hulladékhő lényegesen nagyobb arányú felhasználása. A munkadokumentum elismeri, hogy az ipari hulladékhő távfűtési rendszerekben való felhasználása, valamint az új technológiák és alternatív tüzelőanyagok egyre növekvő szerepe jelentős hozzájárulás lehet.

3.5. A stratégia számos jelentős kihívásra hívja fel a figyelmet. A fosszilis tüzelőanyagok a felhasznált energia több mint 80 %-át teszik ki, aminek következtében ez az ágazat kritikus az alacsony szén-dioxid-kibocsátás célkitűzésének elérése és egy hatékonyabb és biztosabb energiarendszerre való átállás szempontjából. Az uniós épületek kétharmada – amelyek többsége 2050-ben még mindig használatban lesz – az energiahatékonysági követelmények bevezetése előtt épült. A „fejlesztésre” irányuló ösztönzők hatékonyságát ronthatja mind a tulajdonosi, illetve bérlői jogok sokfélesége, mind pedig a megfelelő finanszírozási rendszerek hiánya. A fűtési ágazatban nincs piacvezérelt verseny, a kivitelezők és a szerelők képzése és szakértelme hiányos, és a lakossági fogyasztók is hiányos ismeretekkel rendelkeznek a lehetséges előnyökkel kapcsolatban. Az épületek felújítási aránya alacsony (évi 0,4–1,2 %), ráadásul az energiaszegénység az Európai Unió egész területén egyre növekvő probléma.

3.6. Az épületek közel 50 %-ában olyan kazán üzemel, amelynek hatékonysága még a 60 %-ot sem éri el, pedig a jelenlegi legfejlettebb technológiákkal 90 %-nál magasabb hatékonyság is elérhető (kazáncsera esetében ezt az értéket már törvény írja elő). Ezenkívül Európa egyes részein a lakások (fosszilis tüzelőanyaggal és biomasszával történő) fűtése jelentős hatással van a légszennyezésre. A kazánok jelentős része azonban lényegesen tovább működik műszaki élettartamuknál. A csere tekintetében továbbra is hangsúlyos tényező a költség, és bár a megtérülés változatlanul nagyon jó, vannak nehézségek a kezdőtőke megszerzése terén, különösen amikor a napenergia-, geotermikus vagy hőszivattyús technológiákhoz hasonló megújuló fűtési energiaforrásra akarnak átállni az emberek. Az iparnak ebben a században már jelentős energiahatékonysági megtakarításokat sikerült elérnie, különösen a kvv-k számára azonban problémát jelent a fejlesztések prioritásként történő kezelése és finanszírozása.

3.7. A közlemény hangsúlyozza, hogy a fűtési ágazaton belül a távfűtés aránya – amely az EU-ban jelenleg 9 % – jelentősen növelhető, és a hulladékhő felhasználásának köszönhetően a távfűtési rendszerek az egyéni háztartásoknál könnyebben át tudnak állni megújuló vagy vegyes hőforrásokra. A hő és a villamos energia kapcsolt termelése hasonlóan fejletlen, és az intelligens – lakó-, szolgáltató- és ipari – épületekben rejlő potenciál intelligens energiahálózatokkal párosítva hatékonyságot, valamint nagyobb részvételi lehetőséget kínál a háztartások mint „termelő-fogyasztók” számára. A stratégia közvetetten azt javasolja, hogy új fűtési technológiák segítségével és alaposabb tájékoztatással mozdítsák elő az egyéni háztartások „termelő-fogyasztói” tevékenységét.

3.8. A közlemény eszközöket és megoldásokat is javasol. A stratégia alapköveit az uniós eszközöknek a kidolgozás alatt álló energiaunió program keretében történő következetes integrálása, felülvizsgálata és végrehajtása jelenti. Különösen az energiahatékonysági irányelvet, az épületek energiahatékonyságát szabályozó irányelvet, a környezettudatos tervezést és az energiafogyasztás címkézéssel történő jelölését meghatározó uniós keretet, a megújulóenergia-irányelvet és a kibocsátáskereskedelmi rendszert lehet kiemelni. A stratégia hasznosnak bizonyulhat ezen intézkedések hatékonyabb koordinálása terén.

3.9. A közlemény olyan konkrét intézkedéseket is részletesen kifejt, amelyeket az Európai Bizottság a felvázolt kihívásokkal való szembenézés érdekében, valamint a már hatályban lévő jogszabályi intézkedések támogatásaként fog tenni. Ezek többek között a következők: a megújuló energiaforrások használatának előmozdítása, a polgári részvétel ösztönzése, a fogyasztói szervezetekkel való fokozottabb együttműködés, az innováció iránti erőteljesebb elköteleződés például a stratégiai energiategchnológiai (SET) terv révén, valamint az intézkedések finanszírozásával kapcsolatos új megközelítések ösztönzése. A stratégiának fogyasztóközpontúnak kell lennie, és hangsúlyoznia kell a megújuló energiaforrásokon és a hulladékhőn alapuló dekarbonizált rendszerekre történő átállást.

4. Általános megjegyzések

4.1. A fűtés és a hűtés létfontosságú szerepet tölt be az iparban, az élelmiszer-feldolgozásban és -raktározásban, valamint a szolgáltatói ágazatban. Emellett az uniós polgárokat is érinti, hiszen mindnyájan azt szeretnénk, hogy kényelmes körülmények között élhessünk és dolgozhassunk. A fűtő- és hűtőrendszerek költsége és elérhetősége nem pusztán egy adott társadalmon belüli energiaszegénység mértékét határozza meg, hanem egész üzletágak versenyképességét is. Az EGSZB ennél fogva üdvözli az uniós hőtechnikai rendszerek első stratégiai áttekintését.

4.2. A dokumentum szerint a felvázolt stratégiák végrehajtása alapvető fontosságú a költségek csökkentése, az energiabiztonság fokozása, az energiabehozattól való függés csökkentése és az éghajlat-politikai célok teljesítése terén. Az EGSZB teljes mértékben egyetért ezzel, de felhívja a figyelmet a stratégiában bemutatott és egyes esetekben talán alábecsült kihívások mértékére és összetettségére. Ilyenek például a tagállamokkal szemben támasztandó komoly elvárások, a polgárok oldalán szükséges magatartásbeli változás, a pénzügyi támogatási rendszerek hatékonysága, az energiaárak kiszámíthatatlansága elleni fellépés, valamint a leghatékonyabb műszaki megoldások meghatározása és végrehajtása.

4.3. Számos tagállamban távfűtési rendszerek szolgálják ki a fogyasztókat, ami komoly előnyökkel járhat a költségek, a hatékonyság és a hulladékhő hasznosítása tekintetében is. Az EGSZB sürgeti az uniós intézményeket, hogy ismerjék el a stratégia által erre az ágazatra fektetett egyértelmű és pozitív hangsúlyt, és pénzügyi intézkedésekkel és a felújítások és műszaki fejlesztések lehetővé tételével támogassák a városi távfűtési rendszerek kialakítását és fejlesztését. A hőerőművek korszerűsítése jelentős előnyökkel járhat az energiahasznosítás és a kibocsátások tekintetében is, a kidolgozás alatt álló új piactervezési szabályoknak pedig elő kellene írniuk az elérhető legjobb technológiák alkalmazását. Különösen a hulladékokat energiává átalakító folyamatok (és a bennük rejlő komoly potenciál), illetve a távfűtés közötti lehetséges szinergiák létrehozását kell előmozdítani.

4.4. Nagyobb figyelmet lehetne fordítani a stratégiában a fogyasztók szerepére és különösen az oktatás és képzés jelentőségére a fogyasztói magatartás megváltoztatása szempontjából. Különösen nagy kihívás a fűtési rendszerek többlakásos épületekben való használatával és költségeivel kapcsolatos tájékozottság. Az intelligens épületekhez és intelligens fűtési rendszerekhez intelligens, megfelelő digitális jártassággal rendelkező lakókra van szükség. A stratégia nem hangsúlyozza kellőképpen azt, hogy a fogyasztóknak milyen szerepük van bármely átfogó stratégia hatékonnyá tételében. Figyelembe kell venni azt a tendenciát, hogy a fogyasztók hajlamosak az energiahatékonysági megtakarításokat feláldozni a kényelem oltárán, és nem hajlandóak jelentősen változtatni életvitelükön az új technológiák nyújtotta előnyök lehető legnagyobb fokú kihasználása érdekében. Ezért további alapos kutatásra van szükség a fogyasztói magatartás megváltoztatására irányuló ösztönzők tekintetében.

4.5. A stratégia egyértelművé teszi, hogy a szükséges állami és magánbefektetések ösztönzéséhez alapvető fontosságúak a célzott finanszírozási csomagok. Az EGSZB megjegyzi, hogy az energiaszektor Európai Stratégiai Beruházási Alapból történő – az EBB által jóváhagyott – finanszírozásának csak nagyon kis hányadát fordítják a szóban forgó hőtechnikai projektekre. A munkadokumentum nem tartalmaz részleteket vagy elemzéseket a szóban forgó – tagállami – rendszerekről, amelyek közül csak néhány bizonyult sikeresnek a beruházások ösztönzése terén.

4.6. Mivel a fűtési és a hűtési rendszerek óriási jelentőséggel bírnak az Európai Unió éghajlat- és energiapolitikai céljainak elérésében, az EGSZB azt javasolja, hogy az energiaunióról szóló éves jelentés tartalmazzon külön fejezetet az elért fejlődésről és a további lépésekről a stratégia harmadik fejezetében megnevezett kihívások alapján. Ennek a következő két komoly előnye lenne:

— felhívna a figyelmet arra, hogy a fűtési rendszerek központi szerepet játszanak a célok elérésében, amit az energiaunió programja valamennyi aspektusának el kell ismernie,

- konkrét fogyasztói szempontokkal gazdagítaná a jelentést, és támogatná azt az törekvést, hogy a fogyasztókat és a sérülékeny csoportokat helyezze a középpontba.

5. Részletes megjegyzések

5.1. A kísérő munkadokumentum számos forrás adatai segítségével alkotja meg a képet arról, hogy az Európai Unió területén hogyan használják fel az energiát a fűtéshez és a hűtéshez. A dokumentum becsléseket és észszerű következtetéseket is tartalmaz, de gyakorlatilag az ágazat 2012/2013-as helyzetét festi le. Hasznos lett volna, ha több adatot használt volna az elmúlt tíz évben jellemző tendenciákra vonatkozóan. Az Eurostatnak prioritásként kellene kezelnie egy átfogóbb adatgyűjtemény összeállítását, különösen a fűtéshez használt energiával kapcsolatos adatok tekintetében ⁽³⁾.

5.2. Azt is meg kell jegyezni, hogy ha a fűtéshez használt megújuló energiaforrások 2020-ra várható növekedése 90 %-ban biomasszából származik, akkor a biomassza égetési folyamata során keletkező részecske- és gázkibocsátások csökkentése továbbra is kihívást fog jelenteni. A fenntartható bioenergiáról szóló, 2020–2030 közötti időszakra vonatkozó módosított uniós szakpolitika következtetései különösen fontosak lesznek (a 2016 vége előtt várható, megújuló energiaforrásokról szóló uniós csomag részét fogják képezni), és figyelembe kell venniük – egyéb problémák mellett – egyes biomasszák negatív egészségügyi hatásait is.

5.3. A tagállamok között jelentős eltérések mutatkoznak az energiarendszerek, a jogi struktúrák, az építési technológiák és az üzleti modellek tekintetében. A stratégia végrehajtásával kapcsolatos jövőbeni jogalkotási csomagoknak a nemzeti kiigazításokhoz is teret kell biztosítaniuk.

5.4. A tagállamok közötti eltéréseket elismerve fontos, hogy – a szükséges célok meghatározását követően – a technológiasemlegesség megőrzésével sikerüljön e célokat a leghatékonyabb módon elérni nemzeti és helyi szinten. A városok és helyi önkormányzatok fenntartható energetikai tervek kidolgozásával kapcsolatos – a Polgármesterek Szövetsége által is kifejezésre juttatott – széles körű tapasztalata értékes iránymutatásokkal szolgál.

5.5. A stratégia azt javasolja, hogy a lakossági bankok tegyenek elérhetővé különleges hitelt a magántulajdonban lévő bérlakások felújítására, de az európai jelzáloghitel-nyújtóknak (Európai Jelzáloghitel Szövetség – Európai Fedezettkötvénytanács) már vannak azzal kapcsolatos terveik, hogy lehetővé teszik a lakástulajdonosok számára a jelzáloghitel kedvezményes visszafizetését, ha energiahatékonysági felújításokat végeznek, valamint azt, hogy ilyen munkálatokra alacsonyabb kamatra kapnak hitelt. Az EGSZB sürgeti az európai szabályozókat, hogy mielőbb komolyan vegyék fontolóra ezt a kezdeményezést.

5.6. Az EGSZB több véleményben is felhívta a figyelmet az energiaszolgáltató vállalatok növekedésére ⁽⁴⁾, valamint arra, hogy milyen szerepet játszhatnak e vállalatok abban, hogy a fogyasztók körében előmozdítsák az energiahatékonyságot és az ennek megfelelő energiaforrás-választást. Amellett, hogy üdvözli e hozzájárulást, az EGSZB sürgeti az Európai Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat az energiaszolgáltató vállalatok, illetve a fogyasztói érdekeket védő hasonló magánszervezetek megfelelő felügyeletének és monitoringjának a biztosítására. A fogyasztók ilyen szolgáltatásokba és hasonló energiaügyi tanácsadó programokba vetett bizalma létfontosságú kérdés ⁽⁵⁾.

5.7. Az EGSZB nagyra értékeli az Európai Bizottságnak a londoni lakossági energiafórummal kapcsolatos kezdeményezését, és fokozottabb lakossági részvételt sürget az európai fogyasztói szervezetek nagyobb támogatása mellett. Ahhoz, hogy az energetikai átállást alátámasztó bonyolult jogszabályi, szabályozási, technológiai, társadalmi és életmódbeli folyamatokban rejlt lehetőségek teljes körűen kibontakozhassanak, szükség lesz a lakosság megértő hozzáállásához és szerepvállalásához. A lakossági részvételre fektetett nagyobb hangsúly mellett szóló érveket az EGSZB az e törekvések sorába tartozó, az európai energiaügyi párbeszédre irányuló javaslatában sorolta fel.

⁽³⁾ HL C 264., 2016.7.20., 117. o.

⁽⁴⁾ HL C 120., 2005.5.20., 115. o., HL C 162., 2008.6.25., 62. o., HL C 24., 2012.1.28., 134. o.

⁽⁵⁾ HL C 383., 2015.11.17., 84. o.

5.8. A stratégia azt szorgalmazza, hogy a lehető legnagyobb prioritás legyen a fűtéssel és hűtéssel kapcsolatos radikális, összehangolt megközelítés kidolgozása. E megközelítést be kell építeni a jelenlegi jogszabály-felülvizsgálatokba és -csomagokba. Ennek megfelelően az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv és az épületek energiahatékonyságáról szóló 2010/31/EU irányelv felülvizsgálatának, a 2020–2030 közötti időszakra vonatkozó új megújulóenergia-irányelvnek, valamint a bioenergia fenntarthatóságára vonatkozó módosított uniós politikának kifejezetten hivatkozni kell a fűtés és a hűtés központi szerepére, és el kell fogadnia az ebben a stratégiában javasolt, koordinálással kapcsolatos intézkedéseket.

5.9. Az EGSZB ennél fogva aggódalmának ad hangot amiatt, hogy a közös kötelezettségvállalásról szóló rendeletre irányuló, nemrégiben közzétett javaslat nem említi prioritásként az energiahatékonyságot (COM(2016) 482 final). A kelet-európai tagállamok jobban ki tudnák használni az épületfelújítást a szennyezés, az energiafüggőség és az energiaszegénység problémáinak a megoldására, ez a rendelet pedig rendelkezésre tudná bocsátani az ehhez szükséges erőforrásokat.

Kelt Brüsszelben, 2016. október 19-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Georges DASSIS
